Dosarul nr. 2-340/24
2-23052665-08-2-10042023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 24 mai 2024 în or. Anenii Noi

Judecătoria Anenii Noi, sediul central
Instanța în componența:
Președintele ședinței, judecător Cașcaval Andrei
grefier Renchez Natalia

judecând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Bogos Igor împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților în proces:

La data de 07 aprilie 2023, Bogos Igor a depus la Judecătoria Chișinău sediul centru cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamantul Bogos Igor indică că, la data de 22 iulie 2019, prin intermediul avocatului său Daniliuc Nicolae, s-a adresat Procurorului General al Republicii Moldova cu o plângerea penală, prin care a solicitat a dispune prin ordonanță începerea urmăririi penale în privința judecătorilor din sistemul judecătoresc al Republicii Moldova Badan-Melnic Eleonora, Cimpoi Iulia, Secrieru Ion, Danilov Aliona, Vieru Tatiana, Vascan Nina, Ghervas Maria în temeiul art. 307 Cod penal al Republicii Moldova-pronunțarea cu bună știință a unei hotărâri contrare legii.

Reclamantul susține că au fost încălcate prevederile art. 19, art. 254, 274 Cod de procedură penală, Procurorul General al Republicii Moldova împreună cu procurorii fiind obligat să cerceteze circumstanțele cazului dat complet, obiectiv, sub toate aspectele pentru stabilirea adevărului şi în urma probelor acumulate să dispună prin ordonanță motivată începerea urmăririi penale sau refuzul de a dispune începerea urmăririi penale.

Menționează că, sunt norme de drept în vigoare, care au produs şi produc efecte juridice pe întreg teritoriul Republicii Moldova, și sunt obligatorii atât pentru Procurorul General al Republicii Moldova, precum şi pentru toţi procurorii din cadrul Procuraturii Republicii Moldova.

La 13 decembrie 2019 a primit o scrisoare din Procuratura Republicii Moldova,

semnată de procurorul Gavriliță Oleg, prin care i s-a refuzat în începerea urmăririi penale pe cazul dat.

Mai indică că, la 19 decembrie 2019 prin intermediul avocatului Daniliuc Nicolae a contestat acţiunile abuzive şi ilegale ale procurorului Gavriliță Oleg cu o altă plângere, adresată Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea art. 299^1, 299^2 Cod de procedură penală.

La fel indică că, 30 decembrie 2019, a primit o scrisoare din Procuratura Generală al Republicii Moldova, semnată de același procuror Gavriliță Oleg, prin care i s-a mai demonstrat încă odată că procurorul în cauză este departe de normele de procedură ale Codului de procedură penală al Republicii Moldova.

La 09 ianuarie 2019, prin intermediul avocatului său, Daniliuc Nicolae a contestat la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana acţiunile ilegale, abuzive şi criminale ale Procurorului General al Republicii Moldova şi procurorilor, în ordinea articolului 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana din 29 octombrie 2021 plângerea s-a din 09 ianuarie 2019 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Judecătoria Chișinău sediul Ciocana a respins plângerea din 09 ianuarie 2019 din motivul că argumentele privitor la faptul că procurorii au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254, 265, 274 Cod de procedură penală al Republicii Moldova le consideră declarative și nefondate și vin în contradicție cu faptele constatate pe parcursul examinării plângerii.

Reclamantul consideră că, sunt nişte aberaţii ale instanţei de fond, având impresia că judecătorul în cauză idee nu are de Codul de procedură penală, nu l-a citit şi nu cunoaşte cele mai elementare norme de procedură penală, iar pentru aceste fapte eroice este plătit judecătorul cu bani publici.

În dispozitivul încheierii din 29 octombrie 2021 Judecătoria Chişinău sediul Ciocana a fost indicat că, încheierea din 29 octombrie 2021 este irevocabilă, iar art. 13 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale garantează reclamantului, dreptul la un recurs şi încă la un recurs efectiv, precum face referire și la Protocolul nr. 7 la Convenţia pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor fundamentale Strasbourg, 22.XI.1984, art. 2. Odată ce art. 2 al Protocolului 7 la Convenţie acordă dreptul persoanei vinovate la două grade de jurisdicţie în materia penală, atunci și persoanei care se pretinde victimă îi este acordat dreptul la două grade de jurisdicţie în materia penală, în caz contrar ar fi încălcat unul din principiile generale ale dreptului procedural penal - egalitatea părţilor în faţa legii.

Mai indică reclamantul că, art. 313, 473 Cod de procedură penală nu interzice declararea unui recurs împotriva unei încheieri judecătoreşti privind refuzul pornirii urmăririi penale, considerând că ar fi o aberaţie totală ca o încheiere judecătorească asupra refuzului de a dispune începerea urmăririi penale să fie irevocabilă.

În aşa circumstanţe prevederile art. 313, 473 Cod de procedură penală, consideră că sunt în contradicţie cu art. 4, 7 şi 8 din Constituţia Republicii Moldova, nu are putere juridică şi nu produce careva efecte juridice.

Consideră că, încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana din 29 octombrie

2021 este în contradicţie cu nomele de drept internaţional.

La fel indică că, la 24 noiembrie 2021 a atacat cu recurs la Curtea de Apel Chișinău încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 29 octombrie 2021, în ordinea art. 437-451 Cod de procedură penală, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2022, cererea de recurs din 24 noiembrie 2021 a fost respinsă ca inadmisibilă. Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a refuzat să examineze în fond cererea de recurs din 24 februarie 2022 din motivul că încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 29 octombrie 2021 nu putea fi atacată cu recurs, iar art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală stipulează că încheierea judecătorului de instrucțiune, privind refuzul în pornirea urmăririi penale (în speță este refuzul pornirii urmăririi penale) poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel în termen de 15 zile de la data pronunțării, la fel art. 13 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale garantează reclamantului, Bogos Igor, dreptul la un recurs şi încă la un recurs efectiv, precum face referire și la Protocolul nr. 7 la Convenţia pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor fundamentale Strasbourg, 22.XI.1984, art. 2. Odată ce art. 2 al Protocolului 7 la Convenţie acordă dreptul persoanei vinovate la două grade de jurisdicţie în materia penală, atunci si persoanei care se pretinde victimă îi este acordat dreptul la două grade de jurisdicţie în materia penală, în caz contrar ar fi încălcat unul din principiile generale ale dreptului procedural penal - egalitatea părţilor în faţa legii.

Mai indică reclamantul că, art. 313, 473 Cod de procedură penală nu interzice declararea unui recurs împotriva unei încheieri judecătoreşti privind refuzul pornirii urmăririi penale, considerând că ar fi o aberaţie totală ca o încheiere judecătorească asupra refuzului de a dispune începerea urmăririi penale să fie irevocabilă.

Până în prezent organul de urmărire penală şi procurorii nu i-au oferit răspuns la întrebările date, nu a fost auzit, fiind ignorat şi umilit de către procurori. Mai mult ca atât, în jurisprudenţa sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului pe cauza Souminen v. Finlanda, reiterată în cauza Fomin vs. Moldova, a constatat că „rolul unei decizii motivate este să demonstreze părţilor că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părţii posibilitatea de a o contesta, precum şi posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanţă de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiţiei". Curtea Europeană a Drepturilor Omului a formulat cerinţe privitoare la desfăşurarea unui proces echitabil, aşa cum impune articolului 6 paragraful 1 din Convenţie. Astfel, Curtea a decis că textul implică obligaţia anchetei de a proceda la un examen atent al tuturor capetelor de cerere, formulate de reclamant, ale argumentelor şi cererilor de probă ale părţilor, având ca scop de a aprecia pretenţiile acestora pentru decizia pe care o va adopta (Van de HurcPays-Bas din 9.04.1994), că pentru imperativele echităţii impuse de articolul 6 paragraful 1 din Convenţie se găseşte obligaţia pentru autorităţile de urmărire penală de a formula un ansamblu al procedurii care nu să se finiseze numai cu audierea contradictorie a părţilor.

Nerespectarea prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, în sensul aprecierii date în Hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Brenan vs Marea Britanie ; cererea nr. 39846/98), prin care a stipulat că dacă scopul principal al art. 6 din Convenţie în privinţa problemelor penale este asigurarea

unui proces echitabil de către instanţa judecătorească competentă de a determina orice acuzaţie penală, atunci din aceasta nu reiese că articolul 6 paragraful 1 din Convenţie nu este aplicabil stadiei prejudiciară de examinare a cauzei. Astfel articolul 6 paragraful 1 din Convenţie poate să se refere la cauză şi până la momentul când aceasta este expediată în instanţa de judecată, dacă şi în măsura în care echitatea cercetării judecătoreşti poate fi încălcată din cauza nerespectării dispoziţiilor art. 6 din Convenţie la stadia prejudiciară de examinare a cauzei, cade sub incidenţa prevederilor normei date.

Prin urmare, scrisorile procurorului Oleg Gavriliță în cauză au un caracter superficial, iar situaţia de fapt și de drept este analogică cu cea stabilită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în paragrafele 90 şi 91 din Hotărârea din 02.11.2010 în cauza Mătăsaru şi Savinschi contra Moldovei, în care la fel se impunea obligaţia pozitivă a statului de a efectua o investigaţie oficială şi multilaterală, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală trebuia să depună eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat şi nu trebuia să se limiteze pe concluzii pripite şi nefondate pentru a refuza începerea oricăror investigaţii, pentru a-şi motiva refuzul în începerea urmăriri penale pe presupuneri şi ipoteze preconcepute.

În acelaşi context, conform prevederilor pct. 22 din Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie a RM cu privire la aplicarea de către instanţele internaţionale a unor prevederi ale Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale nr. 3 din 09.06.2014, în cazul în care instanţele de drept se abţin de a da răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părţii care a formulat-o, posibilitatea de a cunoaşte dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a articolului 6 paragraful 1 al Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale.

Invocă faptul că, organul de urmărire penală, procurorii, instanţele de judecată din Republica Moldova au încălcat flagrant prevederile art. art. 19, 254, 265, 274, 313, 437 - 551 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, nu au efectuat nici o cercetare penală pe cazul dat pentru a se afla adevărul din motivul că procurorii în cauză, şi nu numai procurorii, nu vor să afle adevărul, nu au nevoie de adevăr pentru a nu deranja pe cineva şi ai proteja pe aceşti numiţi procurori, instanţele de judecată au închis ochii la aceste acţiuni criminale ale procurorilor.

Reclamantul își întemeiează acţiunea dată în temeiul art. 8 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul Internaţional cu privire la drepturile civile şi politice, art. 1, 6, 13, 41 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale, art. l alin. (3) , 4, 7, 8, 20 din Constituţia Republicii Moldova, art. 19, 2006 Cod civil al Republicii Moldova.

Susține că Preşedintele Republicii Moldova, ca garant al Constituţiei şi al Drepturilor cetăţenilor Republicii Moldova, când i-a numit prin Decret în funcție de judecători pe Papuha Serghei, Teleucă Stelian, Gafton Alexandru, Chiroșca Igor, Bada-Melnic Eleonora, Cimpoi Iulia, Secrieru Ion, Danilov Aliona, trebuia să se gândească şi la cetăţenii Republicii Moldova.

Parlamentul Republicii Moldova, când a votat numirea în funcție de judecători la Curtea Supremă de Justiție a lui Vieru Tatiana, Vascan Nina, Ghervas Maria trebuia să se

gandească și la cetăţenii Republicii Moldova.

Preşedintele Republicii Moldova, ca garant al Constituţiei şi al Drepturilor cetăţenilor Republicii Moldova, când l-a numit în funcţie prin Decret pe Procurorul General al Republicii Moldova, trebuia să se gândească şi la cetăţenii Republicii Moldova. Procurorul General al Republicii Moldova, Consiliul Superior al Pocurorilor al Republicii Moldova, când i-au promovat şi numit în funcţie pe procurorul Gavriliță Oleg, trebuiau să se gândească la cetăţenii Republicii Moldova.

Menționează că, în cauza dată există însăşi fapta infracţiunii, prevăzută de art. 307 alin. (2) Codul penal, persistând toate elementele constitutive ale infracțiunii, prevăzute de norma precitată.

La fel menționează că, în cauza dată există însăși fapta infracțiunii, prevăzută de art. 339 alin. (2) Codul penal, persistând toate elementele constitutive ale infracţiunii, prevăzute de art. 339 alin. (2) Cod penal - uzurparea puterii judecătoreşti, soldate cu urmări grave.

Prin urmare, în conformitate cu stipulările articolul 8 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internaţional cu privire la drepturile civile şi politice, art. art. 1, 6, 13, 41 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, art. 1 al Primului Protocol adiţional la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, art. 1, 4, 7, 8, 20 din Constituţia Republicii Moldova, art. 9, 2006 Cod civil al Republicii Moldova, reclamantul solicită admiterea acțiunii, cu încasarea în mod solidar de la Preşedintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău în beneficiul reclamantului Bogos Igor, suma de 50.000 euro cu titlul de prejudiciu moral, cauzat prin infracţiune şi suma de 10.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistenţa juridică.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 18 aprilie 2023, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată depusă de Bogos Igor împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, comunicându-i reclamantului despre necesitatea înlăturării neajunsurilor menționate în prezenta încheiere, acordându-i în acest sens un termen de 5 zile de la primirea încheierii.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 19 mai 2023 a fost restituită cererea de chemare în judecată înaintată de Bogos Igor împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2023, s-a ridicat de la examinare în ordine de recurs, prezenta cauză civilă, fiind remisă Curţii Supreme de

Justiție pentru soluționarea posibilității și necesității strămutării cauzei, pentru examinare în altă instanță de același grad.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2023, a fost admis demersul Curții de Apel Chilinău, fiind strămutată cauza de la Curtea de Apel Chișinău, la Curtea de Apel Bălți, pentru examinare în ordine de recurs, cererea de chemare în judecată înaintată de Bogos Igor împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 septembrie 2023, a fost admis recursul înaintat de Bogos Igor, fiind casate încheierile Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 18 aprilie 2023 și 19 mai 2023, restituind spre rejudecare cauza în instanța de fond, la etapa primirii cererii, în același complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 16 octombrie 2023, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată depusă de Bogos Igor împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, comunicându-i reclamantului despre necesitatea înlăturării neajunsurilor menționate în prezenta încheiere, acordându-i în acest sens un termen de 3 zile de la primirea încheierii.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 30 octombrie 2023, a fost dispus primirea în procedură a cererii de chemare în judecată depusă de Bogos Igor împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 29 ianuarie 2024, s-a ridicat de la examinare și s-a transmis Curții de Apel Chișinău prezenta cauză, pentru soluționarea posibilității strămutării cauzei la o altă instanță egală în grad.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2024 a fost dispus strămutarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de Bogos Igor împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, la Judecătoria Anenii Noi sediul central.

La data de 09.04.2024, cauza civilă sus menționată, a fost redistribuită pentru examinare în mod automat-aleatoriu, judecătorului Cașcaval Andrei.

Reclamantul Bogos Igor, fiind citat legal, în ședință de judecată nu s-a prezentat solicitând examinarea cauzei în lipsa lui prin cererea depusă prin intermediul poștei electronice.

Reprezentanții pârâților Președinția Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova și Judecătoriei Chișinău, în ședință de judecată nu s-au prezentat, însă prin referințele depuse au solicitat examinarea cauzei civile în lipsă și respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Reprezentanții pârâților Curții Supreme de Justiție și Curții de Apel Chișinău, fiind citați legal, în ședință de judecată nu s-au prezentat.

Aprecierea instanței de judecată:

Studiind materialele cauzei în coraport cu circumstanțele cauzei invocate în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către Bogos Igor împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică ca neîntemeiată, din următoarele considerente.

Din înscrisurile anexate la cererea de chemare în judecată instanța a reținut că, la data de 22 iulie 2019 reclamantul Bogos Igor s-a adresat Procurorului General al Republicii Moldova cu o plângere penală, prin care a solicitat dispunerea începerii urmăririi penale în privința judecătorului Judecătoriei Chișinău sediul Centru, Badan-Melnic Eleonora, judecătorii Curții de Apel Chișinău Cimpoi Iulia, Secrieru Ion și Danilov Aliona, precum și în privința judecătorilor Curții Supreme de Justiție, Vieru Tatiana, Vascan Nina și Ghervas Maria în temeiul art. art. 307 alin. (2), 339 alin. (2) Cod penal (f.d. 17-21).

Prin scrisoarea din 30 decembrie 2019 primită de la Procuratura Generală al Republicii Moldova, semnată de procuror în secția reprezentare în procedurile non-penale și implementare CEDO, Gavriliță Oleg, a fost comunicat reclamantului că nu au fost stabilite temeiuri pentru intervenție cu acte de reacționare sub aspect penal (f.d. 22).

La data de 19 decembrie 2019, avocatul reclamantului, Daniliuc Nicolae a contestat acțiunile procurorului Gavriliță Oleg, adresată Procurorului General al Republicii Moldova (f.d. 23).

La data de 09 ianuarie 2020, Daniliuc Nicolae în interesele lui Bogos Igor a contestat la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana, acțiunile procurorilor Procuraturii Generale, în ordinea art. 313 Cod de procedură penală (f.d. 25-28).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 29 octombrie 2021, a fost respinsă plângerea reclamantului Daniliuc Nicolae în interesele lui Bogos Igor din 09 ianuarie 2020 (f.d. 29-32), ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu încheierea judecătorească menționată supra, Daniliuc Nicolae în interesele lui Bogos Igor a atacat-o cu recurs la Curtea de Apel Chișinău (f.d. 33-39).

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2022, recursul declarat de către Daniliuc Nicolae în interesele lui Bogos Igor a fost respins ca inadmisibil (f.d. 40-41).

Cu referire la cele menționate în cererea de chemare în judecată, în coraport cu actele emise de judecători și procurori, și acțiunile acestora față de reclamantul Bogos

Igor instanța de judecată ajunge la concluzia netemeiniciei și vădit nefondate a cererii de chemare în judecată.

Potrivit art. 20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Conform art. 15 Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluționare a litigiului dintre părţi până la adresare în instanță de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract. Apărarea drepturilor civile pe cale administrativă se face doar în cazurile prevăzute de lege. Hotărârea emisă pe cale administrativă poate fi atacată în instanță de judecată. Referințele din prezentul cod la un judecător sau la o instanță de judecată sânt referințe şi la alte organe de jurisdicție competente în condițiile legii, iar referințele la dispozițiile legale de procedură civilă sânt referințe şi la regulile de procedură ale respectivelor organe de jurisdicție competente.

Dispoziția art. 19 alin. (1) Cod civil prevede că, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

În corespundere cu art. 2006 Cod civil, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin. (1). Obligația de reparare a prejudiciului nu se naște în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenție ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale. În cazul în care o autoritate publică are o obligație impusă de un act adoptat în scopul protecției contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligență rezonabilă în executarea obligației. Autoritatea publică nu răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-l adopta.

Prevederile art. 2007 alin. (1) Cod civil stipulează că, prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunității; c) acțiuni sau inacțiuni care au dus, după caz, la:

– constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăților fundamentale ale unei persoane şi dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia;

– pronunțarea unei hotărâri de către o instanță judecătorească națională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Conform art. 3 alin. (1) al aceleiași legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală;

b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității;

c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum şi în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;

d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată;

e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației;

f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.

În corespundere cu art. 5 alin. (1) al Legii nr. 1545 din 25.02.1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.

Reieșind din conținutul cererii de chemare în judecată depusă de Bogos Igor împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău, instanța reține că reclamantul solicită repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, iar în susținerea poziției sale a invocat prevederile art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, 6, 13, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 1, 4, 7, 8, 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 19, 2006 Cod civil al RM, invocând dezacordul că atât organul de urmărire penală, procurorii, cât și instanțele de judecată din Republica Moldova au încălcat flagrant prevederile art. art. 19, 254, 274, 313, 437-551 Cod de procedură penală, nu s-a efectuat o cercetare penală pe cazul dat pentru a se afla adevărul, iar instanțele de judecată au ignorat acțiunile criminale ale procurorilor și judecătorilor în viziunea reclamantului.

Instanța de judecată statuează că, circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în condițiile apariției dreptului de reparare a prejudiciului moral și nu implică răspunderea statului, pentru un eventual prejudiciu moral suportat, deoarece actul judecătoresc nu poate face obiectul unor acțiuni de răspundere materială și morală, cu excepția cazului în care vina este dovedită printr-o sentință judecătorească, iar cu referire la pretinsa încălcare a drepturilor garantate de lege, se referă în întregime la fondul actelor judiciare, la motivarea soluției emise de procurori și adoptate de instanța de judecată, la prevederile legale, care în opinia reclamantului, urmau a fi aplicate raportului juridic însă, potrivit principiilor constituționale, nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

Pretențiile reclamantului nu se raliază prevederilor art. 2006 Cod civil, deoarece din conținutul normei rezultă, că o condiție pentru dispunerea reparării prejudiciului constituie existența unui delict civil, iar reclamantul nu a demonstrat existența unei fapte ilicite și legătura dintre fapta ilicită și pretinsul prejudiciu cauzat, pe când potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar simplul dezacord al reclamantului cu actul emis de instanța de judecată, nu este suficient pentru a-l considera ilegal sau pentru antrenarea răspunderii statului.

Reieșind din cererea de chemare în judecată înaintată de Bogos Igor, acesta solicită compensarea prejudiciilor morale cauzate prin infracțiune, invocând în acest sens dezacordul cu încheierile judecătorului de instrucție și deciziile instanței de recurs, cerințele invocate nu cad sub incidența prevederilor Legii nr. 1545 din 25.02.1998, dat fiind faptul, că angajarea răspunderii statului pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin aceste acțiuni survin doar în cazurile strict prevăzute de lege, iar situația expusă în cauză nu se încadrează în prevederile art. 3 a Legii nr. 1545 din 25.02.1998, or simplul dezacord cu actele judecătorești adoptate, nu intră în câmpul aplicării Legii nr. 1545 din 25.02.1998.

Mai mult ca atât, instanța de judecată notează că, cererea de chemare în judecată înaintată de Bogos Igor cu privire la repararea prejudiciului moral, cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică, este înaintată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău contrar normelor legale în vigoare, or normele legale citate supra acordă persoanei dreptul de a pretinde la repararea prejudiciului material și moral cauzat, doar în cazul în care în privința acestuia a fost aplicată o ilegalitate, pe când în speță, reclamantul doar reclamă că cererea sa nu a fost soluționată conform așteptărilor proprii, în sensul pornirii cauzelor penale, fapt ce nu poate fi calificat drept temei de plată a despăgubirilor.

În prezenta speță, instanța de judecată nu atestă existența comiterii de către pârâți a unei infracțiuni față de reclamant, precum susține ultimul în cererea de chemare în judecată cu privire repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

Totodată, în conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă instanţa

judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, prin prisma normei citate, ținând cont că cerința reclamantului a fost respinsă, instanța de judecată va respinge și solicitarea reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mărime de 10.000 lei, mai mult ca atât, la materialele cauzei nu a fost anexat nici un bon de plată, care atestă suportarea pretinsei sume cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Finalmente, învederând circumstanțele sus menționate şi a înscrisurilor anexate, instanța de judecată ajunge la concluzia că argumentele invocate de reclamantul Bogos Igor în susținerea cererii de chemare în judecată nu și-au găsit confirmare prin probele cercetate şi administrate în cadrul cercetării judecătorești, astfel urmând a fi respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de către Bogos Igor împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 236, 238 - 241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Bogos Igor împotriva Președintelui Republicii Moldova, Parlamentului Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curții Supreme de Justiție, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Anenii Noi.

Președintele ședinței,
judecător /semnătura/ Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului
Judecător Cașcaval Andrei